

РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12144** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда"-С. срещу Решение от 04.11. 2021 г. по НАХД № 11303/2020г. на Софийски районен съд, НО, 17 състав №11303/ 2020 г. с което е отменено наказателно постановление (НП) №22-005366/05.09.2018 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С. (Д „ИТ“-С.). С последното на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 402, ал. 2 от КТ. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Представя писмен отговор.

Оспорва касационната жалба, по съображения изложени и в първоинстанционното производство. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 402, ал. 2 от КТ.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че жалбоподателят [фирма] е със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, където се помещавал офисът на счетоводно дружество [фирма] с управител В. Г.. Във връзка с извършвана проверка, на 19.09.2018 г. служители на Д „ИТ“ С. посетили посочения по-горе адрес. Там те се срещнали с две жени, които заявили че са счетоводители на дружеството. Служителите на Д „ИТ“ - С. на основание чл. 45, ал. 1 АПК връчили призовка до [фирма] с искане то да представи документи, подробно описани в същото, в срок до 26.09.2018 г. Такива не били представени. За това обстоятелство бил съставен констативен протокол от 26.09.2018 г. На следващия ден до ДИТ било изпратено писмо с посочен автор С. Д. - управител на дружеството, в което било заявено, че трудовите досиета на персонала и всички документи по ЗБУТ са се съхранявали в обект в [населено място], откъдето била извършена кражба. За установяване верността на това обстоятелство, към писмото било приложено удостоверение от РУ П. от 05.01.2016 г.

На 02.10.2018 г. на търговеца била изпратена повторна призовка по чл. 45, ал. 1 АПК, с която се изисквали същите документи, като била определена нова дата за явяване в Д „ИТ“ С. - 26.10.2018 г. Призовката била изпратена чрез куриер и получена на адреса на дружеството от В. Г. на 04.10.2018 г. Към същата била приложена и поканата по чл. 40, ал. 2 ЗАНН за явяване на представител на дружеството за съставяне на АУАН за нарушение по чл. 415, ал.2, вр. чл. 402, ал. 2 КТ.

На указаната в поканата и призовката дата - 26.10.2018 г., в Д „ИТ“ С. не се явил законен или упълномощен представител на дружеството и не били представени изисканите повторно документи. За посочените обстоятелства бил съставен констативен протокол.

Въз основа на така установеното, на 26.10.2018 г. на дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-005366/26.10.2018 г. за това че, в качеството му на работодател, с неявяването си в Д“ИТ“ С. на 26.10.2018 г. и с непредставянето на тази дата на изисканите документи за целите на започналата проверка, противозаконно пречи на контролните органи на ДИТ С., да изпълнят служебните им задължения. В АУАН е прието, че нарушението е извършено и установено на 26.10.2018 г. и осъществява фактическия състав на деяние по чл. 415. ал. 2, вр. чл. 402, ал. 2 от КТ. Актът е съставен в присъствието на свидетели, в отсъствие на представител на санкционираното лице. Препис от акта е връчен отново на В. Г. на 02.11.2018 г., като възражения срещу акта не са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН или след това.

Въз основа на АУАН № 22-005366/26.10.2018 г., при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление, като на дружеството-жалбоподател на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 2 от КТ била наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 415, ал. 2, вр. чл. 402, ал. 2 от КТ. НП е връчено на лице с имена „А. И.“ на 17.12.2018 г. По делото не са ангажирани доказателства за отношението на това лице с дружеството.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено/.

По съществуването на нарушението, съдът е приел, че деянието не е осъществено от обективна страна, тъй като дружеството –работодател не е било надлежно уведомено за задължението да представи исканите от служители на Д“ИТ“ документи, доколкото не е установено лицето, на което са връчени двете искания, да е служител на същото.

Освен това, съдът е счел, че незаконосъобразно АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, тъй като последният не е бил надлежно поканен да се яви за извършване на това процесуално действие. Съдът е констатирал още, че актът за нарушение и наказателното постановление са връчени на лица без представителна власт.

Тези пропуски съдът е приел за съществени, тъй като накърняват правото на привлеченото към отговорност лице да участва лично в административнонаказателното производство и да организира защитата си. Ето защо, е отменил оспореното НП.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, макар и при наличие на коригиращи мотиви.

Касационната инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че [фирма] не е било надлежно уведомено за задължението да представи изисканите документи в Д“ИТ“. Доколкото извършването на проверката представлява административно

производство, същата се подчинява на правилата, установени в АПК. В последния / вж.чл.18/ не е въведено изискване книжа да се връчват единствено и само на представител или служител на дружеството. Достатъчно е съобщението да е изпратено на адреса на управление и да е връчено на лице, което е съгласно да го приеме. В този смисъл, като процесното искане е връчено на лицето Г., което се е съгласило да приеме книжата, със задължение да ги предаде, и същото се намира на адреса, посочен от жалбоподателя, следва да се приеме, че търговецът е надлежно уведомен за изискваното от него поведение. Още повече, че в хода на проверката, същият е депозирал писмо, в което недвусмислено е посочил, че му е известно какви документи и в каква връзка се изискват от него. В хода на производството авторството на посочения документ не е оспорено и не е извършвана проверка на това обстоятелство. Ето защо, изразеното съмнение от страна на съда за автентичността на положения подпис под него е необосновано, доколкото същият не разполага със специални знания в тази насока.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че като не е представило изисканите от него документи в указания от служители на ДИТ срок, [фирма] е допуснало вмененото му с АУАН и НП нарушение. В тази връзка, следва да бъде посочено, че не се споделят възраженията в отговора на касационната жалба, че изпълнителното деяние на нарушението по чл. 415, ал. 2 КТ може да се осъществи единствено чрез действие. Същата норма следва да бъде тълкувана и при съобразяване с разпоредбата на чл. 402, ал. 1, т. 2 и ал. 2 КТ, в съответствие с която контролните органи, в рамките на своята компетентност, имат право да изискват от работодателя обяснение и представяне на всички необходими документи, книжа и сведения във връзка с упражняването на контрола, а работодателите, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. Изпълнението на задължението по чл.402, ал. 2 КТ от страна на проверявания субект изисква проява на активно поведение, т.е. действие. В случай, че той бездейства, ще е налице неосказване на съдействие, респективно – нарушение на задължението по чл. 402 КТ. Безспорно неосказването на съдействие води до осуетяване изпълнението на контролните функции от страна на проверяващите органи. Последното състояние е неприемливо като правен резултат, поради което санкционната норма на чл. 415, ал. 2 КТ е призвана да възстанови липсващата законност. Макар и да съществува разлика в използваната терминология –нормата на чл. 402, ал. 2 КТ изисква оказване на „съдействие“ на контролните органи, а чл. 415, ал. 2 КТ забранява на същите да им се „пречи“, преследваната от законодателя цел на уредените правила за поведение, е създаване на такива задължения за проверяваните субекти, които да гарантират, че те (проверяваните субекти) ще проявят такова поведение (действие или бездействие), което да осигури възможност за контролните органи да извършат всеобхватна и пълна проверка за спазване на трудовото законодателство. Всяко поведение, било то действие или бездействие, което влиза в противоречие с тази цел, пречи на контролните органи да осъществяват функциите, възложени им от държавата. Поради това, неосказването на съдействие чрез бездействие, състоящо се в непредставяне на изискани документи, както правилно е приел и първостепенният съд, също пречи на контролните органи при изпълнение на техните функции./ В този см. Р 5786/15г. по КАНД 3746/15г. , Р 4115/18г. по КАНД 3807/18г., Р 6528/15г. по КАНД 6193/15г.,

всички на АССГ/.

Съдът се солидаризира напълно с мотивите, изложени в оспореното решение, досежно допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и връчването на акта и НП. Както правилно е посочено в същото, в административнонаказателното производство, връчването на призовки, съобщения и книжа се подчинява на правилата, установени в чл. 180, ал. 5 от НПК, приложим съгласно чл. 84 от ЗАНН. Съобразно цитирания текст, призовки, съобщения и книжа на юридическо лице се връчват срещу подпис на длъжностното лице, натоварено да поема книгата. В хода на производството пред СРС не е установено /а това е в тежест на наказващия орган/ лицата С. Б. и В. Г. да са служители на дружеството и да са били „натоварени“, т.е. упълномощени, да получават съобщения, още по-малко да представляват дружеството в административно - наказателното производство . Горното обуславя извод за ненадлежно връчване на поканата от 02.10.2018 г. за съставяне на АУАН, респективно за липса на основание АУАН да се състави при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН в отсъствие на нарушителя.

Правилно горното процесуално нарушение е прието от съда за съществено, тъй като дружеството е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство от самото начало и да защити правата си.

С връчването на АУАН, а в последствие и на НП, на ненадлежно оправомощени лица, наказващият орган е допуснал и особено съществени нарушения на процесуалните правила, установени в разпоредбите на чл. 43 и чл.58 от ЗАНН.

При всички случаи, тези нарушения, наред с незаконосъобразното съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя, без да са налице предпоставките за това, обуславят незаконосъобразност на атакуваното НП и неговата отмяна.

Като е достигнал до същия правен извод и е отменил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

При този изход на спора, съдът намира за основателно искането на ответника по касация за присъждане на сторените по делото разноски. От страна на същия е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че са заплатени в брой 1200 лв. за процесуално представителство пред настоящата инстанция.

Ето защо, в тежест на касатора следва да бъдат възложени разноски в размер на 1200 лева.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.11. 2021 г, НО, 17 състав по НАХД №11303/ 2020 г на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Дирекция "Инспекция по труда"-С. с адрес : [населено място],[жк], [улица], да заплати на [фирма] ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителите К. М. Д. и С. М. Д., сторените по делото разноски в размер на 1200/хиляда и двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.